

وزارت امورمهاجرین و عودت کنندگان
د مهاجرینو او راستنېدونکو چارو وزارت
د اطلاعاتو او عامه اړیکو امریت

خبري بلوټن
News Bulletin

3 حوت_ سال 1401

اخبار مهم

افغانستان - منطقه - جهان

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
1	له څلور زرو زیات افغان مهاجر وطن ته راستانه شول-----
2	ایټالیا: کډوال د جیورجیا ملونې د کډوالی سیاست په هکله څه وایي؟-----
5	آلمانی سیاستوال: زیات شمېر مهاجر به د همیشه لپاره آلمان کې پاته وي-----
6	هایل او شولخه د کار د بازار لپاره د رهنمایی شوي مهاجرت پلوي کوي-----
7	زلزله‌زدگان افغان در ترکیه؛ «محشری که هرگز فراموشم نخواهد شد»-----
8	«قیامتگاه ثانی»-----
10	افغان‌ها می‌گفتند «قیامت را به چشم خود» دیدند-----
12	روستای اوکنت؛ انگار در یک روستای جنگ‌زده افغانستان هستم-----
13	قبرستانی که به یکبارگی پر شد-----
13	افغان‌ها که به کمک شتافتند-----

متن کامل اخبار

له څلور زرو زيات افغان مهاجر وطن ته راستانه شول

د وزارت ويب سايت

د هرات ولايت د اسلام قلعه او نيمروز ولايت د ورپېنمو پل له لارې د ايران څخه د سلواغې د (۳۰) مې څخه د کب تر (۱) نېټې (۴۶۴۷) تنه افغان مهاجرينو هېواد ته راستانه شول.

د هرات ولايت او نيمروز ولايت د مهاجرينو چارو ادارو د معلوماتو له مخې د يادو راستنېدونکو له ډلې (۱۸۴۷) تنه د اسلام قلعه او (۲۸۰۰) تنه د ورپېنمو پل له لارې هېواد ته راستانه شوي، چې له ډلې يې (۸۵۸) تنه د مرستو په موخه د مهاجرت نړيوال سازمان (IOM) ته ور وپېژند شول.

ایټالیا: کډوال د جیورجیا ملوني د کډوالی سیاست په هکله څه وایي؟

د وزارت ویب سایت

د فراتېلي دېټالیا بڼي اړخي گوند مشري جیورجیا ملوني د ۲۰۲۲ د سپټمبر په ۲۵ مه د ایټالیا په پارلماني ټاکنو کې تر ټولو زیاتي رایې وگټلې او یوه میاشت وروسته د ایتلافي حکومت د مشري په توگه وټاکل شوه. نوموړې چې د کډوالی ضد دریځ لري په خپلو ویناوو کې د «قومي ځای پر ځای کېدنې» مسلې ته اشاره کوي. د جیورجیا ملوني له ټاکل کېدو څلور میاشتي وروسته د ایټالیا روم ښار کې میشت کډوال د هغې د کډوالی د سیاست په هکله څه وایي؟

د فراتېلي دېټالیا بڼي اړخي گوند مشري جیورجیا ملوني د تېر اوړي په وروستیو ورځو کې د ایټالیا په پارلماني ټاکنو کې تر ټولو زیاتي رایې وگټلې. نوموړې د اکتوبر په ۲۲ مه له ماتيو سالویني، سلویو برلسکوني، موریزو لویي او لویګي بروګنارو سره چې ټول د بڼي اړخي گوندونو مشران دي ایتلافي حکومت جوړ کړ.

جورجیا ملوني د اروپایي ټولني خلاف پر ملي حاکمیت ټینګار کوي او د کډوالی، ال جی بی تی ډلو او د ټولني د اسلامي کېدو ضد ده. لږ مخکې د ملوني حکومت په دې بریالی شو چې د ایټالیا په مشرانو جرگه کې هغه قانون تصویب کړي چې پکې د ژغورونکو کښتو پر فعالیتونو بندیز لگول شوی دی.

په دې مطلب کې لولو چې د جورجيا ملوني له ټاکل کېدو څلور مياشتې وروسته کډوال د هغې د کډوالۍ د سياست په اړه څه نظرونه لري.

افغان کډوال آرښ، ۲۳ کلن

آرښ د افغانستان د غزني ولايت اصلي اوسېدونکی دی. هغه چې له ايران څخه اروپا ته راغلی دی له پنځو کلونو راهيسې په ايټاليا کې اوسېږي. آرښ روم ښار کې په يو ايټالوي رستوران کې کار کوي.

په ايټاليا کې پخوا هم د ژوند شرايط سخت وو. فکر کوم چې د کډوالو وضعيت به نور هم خراب شي. زه سياسي خبرونه نه تعقيبوم، خو د نويو پاليسيو اغېزې په ټولنه کې ليدل کېږي. نن سبا سلگونه پناه غوښتونکي روم او نورو ښارونو کې تر شنه اسمان لاندې ژوند کوي. څوک يې غوښتنو ته غوږ نه نيسي. دلته سرپناه يوه جدي ستونزه ده. هغه کسان چې په مهاجر کمپونو کې اوسېږي، دوی هم له ستونزو شکايت کوي. ما خپله ۱۱ مياشتې په کمپ کې تېرې کړې دي. په کمپ کې کافي ډوډۍ نشته، انټرنټ نشته، د زدکړو زمينه برابره نه ده.

اوس حالت نور هم خراب شوی دی. حکومت د کډوالو د منصرف کولو لپاره د هغوی د ستونزو هوارولو ته پام نه کوي. اوسنی وضعيت يې په گټه دی.

افغانه کډواله فرشته نظامي، ۲۸ کلن

فرشته نظامي له تېرو پنځو کلونو راهيسې په ايټاليا کې اوسېږي. هغه چې په افغانستان کې يې د خبريالۍ په توگه دنده ترسره کړې او پارلمان کې يې هم کار کاوه، اوس روم ښار کې د يو افغاني رستوران مسوله ده.

د حکومت تکلاره کې کوم لوی بدلون نه دی راغلی. پخوا هم وضعيت همداسې و. دلته د کډوالو سره راسيستي چلند کېږي. دولت مهاجرو ته هېڅ ډول امکانات نه برابروي. دولتي مرسته نشته، سرپناه نشته. خلک په اونيو اونيو د کډوالو ادارې يا کويستورا مخې ته انتظار باسي.

د کور د کرایه کولو لپاره د کار تړون ته اړتيا شته، خو د کار تړون د ترلاسه کولو لپاره تاسې بايد کور ولرئ.

د کورونا کړکېچ پر مهال دولت له هغو کسانو سره چې له ۱۰ لسو کلونو راهيسې په ايټاليا کې اوسېدل مالي مرستې کولې. خو اوسني حکومت له دغو بهرنيانو سره مرستې بندې کړې دي. هېڅوک نه غواړي چې دلته پاتې شي، ډېری کډوال له مجبورۍ ايټاليا ته راځي.

عراقي کډوال جاويد، ۴۰

جاوېد چې څه باندې ۱۴ کاله مخکې د خپل هېواد عراق پرېښودو ته اړ شوی دی، د روم ښار په یو مهاجر کمپ کې اوسېږي. د جاوېد د پناه غوښتنې دوسیه رد شوې ده، خو هغه له محکمې څخه د استیناف غوښتنه کړې ده.

ایټالیا تل همداسې وه. حکومتونه ځې او راځې، خو سیاست یې یو دی. دلته څوک کډوالو ته په ښه سترګه نه ګوري. اوسنی حکومت هڅه کوي چې پر کډوالو نور هم فشار راوړي. هغه بله ورځ د ایټالیا پارلمان د ژغورونکو کښتو ضد لایحه تصویب کړه. سبا به یو بل قانون تصویب شي .

کله چې ماتیو سالویني [د ایټالیا د کورنیو چارو پخوانی وزیر] له وزارت څخه لرې شو، فکر مو کاوه چې وضعیت به ښه شي او نور به د هغه په څېر سیاستوال حکومت کې د ګډون چانس و نه لري. خو اوسنی نظام ته وګورئ: سالویني یو ځل بیا ایټالیاي حکومت کې ګډون لري. زه د راتلونکي په اړه خوشبین نه یم .

بنګله دېشي کډوال سراج، ۳۰ کلن

سراج له تېرو لسو کلونو راهیسې په ایټالیا کې اوسېږي. هغه چې صراف دی پنځه کاله مخکې د قبولې سند ترلاسه کړی دی.

د نوي حکومت په هکله ډېرې خبرې کېږي، خو په عمل کې کوم بدلون نه دی راغلی. زه فکر کوم چې د جیورجیا ملوني ځینې سیاسي پروژې بدې نه دي. ایټالیا کې د راسیزم مشکل نشته. زما په آند حکومت د کډوالو ضد سیاست نه لري.

د فلوسي لایحې ته وګورئ: دا هغه لایحه ده چې له مخې یې بهرني کارګر ایټالیا ته راوستل کېږي. سړ کال حکومت د بهرنیو کارګرو سهمیه زیاته کړې ده. له دې وړاندې یوازې موسمي کارګر او هغه کسان چې په ساختماني برخو کې یې کار کاوه ایټالیا ته راوستل کېدل، خو په روان کال کې د هوټلدارۍ او توریزم په برخو کې هم کارګرو ته سهمیه ورکړل شوې ده .

بنګله دېشي کډوال عمران احمد، ۲۵ کلن

عمران احمد د ګلوفو په نوم د خوړو رسولو په شرکت کې کار کوي. هغه چې یو کال مخکې له قطر څخه اسپانیا او له اسپانیا څخه ایټالیا ته راغلی دی، تر اوسه اسناد نه لري.

د ایټالیا د نوي حکومت د سیاستونو په اړه زیات معلومات نه لرم. خو فکر نه کوم چې له تېر اکتوبر راهیسې کوم لوی بدلون راغلی وي. زه اسناد نه لرم او تور کار کوم، خو تر اوسه له پولیسو سره مخ شوی نه یم. زما په څېر ګڼ شمېر بهرنيان د اسنادو پرته په کار بوخت دي. دولت له موږ سره کار نه لري .

بیا ولولئ: په ایټالیا کې تور کار: د بې اسناده کډوالو لپاره شرایط «ډېر سخت دي»

خلک به هر څه وايي. د نوي حکومت د سياستونو په هکله خبرې ډېرې دي. خو وضعیت د پخوا په شان دی.

آلمانی سیاستوال: زیات شمېر مهاجر به د همیشه لپاره آلمان کې پاته وي

مهاجر نیوز

د آلمان د نارد راین ویستفالن ایالت لومړي وزیر هېنډریک ویوست ویلي دي چې اټکل کوي چې زیات شمېر مهاجر به اوږدمهال په آلمان کې پاته وي.

د مسیحي دموکرات گوند سیاستوال او د ایالتي لومړي وزیر ویوست ویلي دي: «باید حقیقت سره ووايو. هغه دا چې د هغو کسانو اکثریت چې مور ته رامهاجر کيږي، هغوی به د اوږدې مودې لپاره او زیات به یې په دوامداره توګه په آلمان کې پاته وي.» د نارد راین ویستفالن ایالت دغه لومړي وزیر یادي څرګندوني د «راینیشه پوست» و روځپاڼې ته کړي دي. د هغه په وینا پر دغو انسانانو باید حساب وشي. هغه په ورکتونونو او بشوونځیو کې د مهاجر ماشومانو له ادغام څخه خبره وکړه.

ویوست ویلي چې بنارونه او بنارګوتي د مهاجرو د مراقبت او ادغام په ډګر کې اوږدمهاله وظایف په غاړه لري او له دې کبله نیاید چې د آلمان د حکومت لخوا یوازي پرېښودل شي. د هغه په وینا البته حقیقت بل شی دی. په وینا یې د هغه باوجوده چې اوس د ۲۰۱۶ کال په پرتله د راتلونکو نوو کسانو شمېر زیات دی، خو د آلمان د مرکزي حکومت لخوا د بنارونو سره مرستې کمې شوي دي. ویوست زیاته کړه چې په ۲۰۱۶ کال د ایالتونو سره د مهاجرو د مصارفو ۴۰ سلنه

په غاړه اخیستله خو په ۲۰۲۲ کال دغه مرستې د ټولو مصارفو صرف ۲۰ فیصده وې. هغه غوښتنه وکړه چې دغه «لویه غیرتناسبې باید چې پای ومومي».

ویوسټ د آلمان د مرکزي حکومت پر لور خبرداری ورکړ چې «پر ستونزو خان ناګاره اچول په پایله کې صرف سیاسي ځنډو ته ګټه رسوي». د هغه مقصد د آلمان دننه د بنې اړخو پلې ته وه. هغه د آلمان د صدراعظم سره د مهاجرت په تړاو د سرمشریزې د رابللو غوښتنه وکړه او د کورنیو چارو د وزیرې نېنسي فیزر سره تازه ترسره شوې سرمشریزه یې «په بشپړه توګه ناکافي» وبلله.

هایل او شولڅه د کار د بازار لپاره د رهنمایي شوي مهاجرت پلوي کوي

مهاجر نیوز

د آلمان د کار وزیر هوبرتوس هایل او د پراختیایي چارو وزیرې سوېنیا شولڅه و آلمان ته د کارګرو پر رهنمایي شوي مهاجرت ټینګار کړی دی.

هوبرتوس هایل او سوېنیا شولڅه دواړه د سوسیال دموکرات ګوند سیاستوال او د آلمان د برحال انتلافي حکومت وزیران دي. د کار وزیر هایل او د پراختیایي چارو وزیرې شولڅه د سه شنبې په ورځ د خپلو دفترونو څخه په خپره شوي اعلامیه کې ويلي دي چې د آلمان حکومت د مسلکي کسانو د مهاجرت په تړاو نوي لاره تعقیبوي. هغوی په دې توګه و آلمان ته

د کار لپاره د مهاجرت و نوي قانون ته اشاره کړې ده چې په دې ترڅ کې به يې و آلمان ته د مسلکي کارگرو د راتگ لپاره شرطونه تر پخوا آسانه کړل شي.

ياد قانون لا تر اوسه د آلمان د حکومت له خوا تر کار لاندي دی. د يادو دوو وزارتونو په وينا په دې ترڅ کې به له آلمان څخه دباندي په نورو هيوادونو کې هم د هغو کسانو سره مرستې کيږي چې غواړي له خپل هيواد څخه د کار په مقصد نورو هيوادونو ته مهاجر شي.

د آلمان حکومت ويلي دي چې د نوي تگلارې مقصد دا دی چې مهاجرت تنظيم او رهنمايي شي چې په نتيجه کې يې «متقابل اړخونه ورڅخه خپلې گټې واخيستلای شي.» ياده اعلاميه په داسې حال کې خپره شوې ده چې هایل او شولڅه و غانا هيواد ته په سفر تللي دي .

و غانا هيواد ته د آلماني وزيرانو هایل او شولڅه د سفر په ترڅ کې به د غانا هيواد د کار د وزير سره يوه مشترکه اعلاميه هم خپره کړل شي چې دا به و آلمان ته د مسلکي کارگرو د راجلب لپاره د نوي لارې د تعقيب پيل وي. هایل ويلي دي : «دلته مقصد دا دی چې دواړه هيوادونه له دې څخه د خپل ملي اقتصاد لپاره گټه واخيستلای شي.»

د آلمان د کار وزير زياته کړه: «که داسې تاثر پيدا شي چې گواکي موږ له دغه هيواد څخه هوبنياره کاري قوه اخلو، نو دا به غلط تاثر وي.» د آلمان د پراختيا د وزيرې شولڅه په وينا دمگړی په غانا کې زيات خوانان شته چې بڼه زدکړې لري، خو د کور په بازار کې د کار موندلو ډېر کم چانسونه لري. هغې زياته کړه: «له همدې کبله دي ته اړتيا شته چې داسې يوه وضعه رامنځته شي چې درو واړو اړخونو لپاره گټوره وي.»

ويل شوي چې د غانا په پلازمېنه اکرا کې له ۲۰۱۷ کال راهيسي فعال د دواړو هيوادونو د مشترک کډوالی مرکز څخه به د «کار، مهاجرت او پراختيا لپاره د پرمختللي» مرکز په توگه کار واخيستل شي. دغه مرکز به د نورو خدماتو تر څنک لېوال کسانو په آلمان او نورو هيوادونو کې د کار کولو د امکاناتو په تړاو معلومات ورکوي.

زلزلزندگان افغان در ترکیه؛ «محشری که هرگز فراموشم نخواهد شد»

بی بی سی

توضیح تصویر،

سفارت افغانستان در ترکیه می‌گوید تاکنون مرگ دست‌کم ۱۱۶ افغان در زمین‌لرزه ویرانگر اخیر تایید شده است

بامداد روز دوشنبه (۱۷ بهمن/دلو ۱۴۰۱) در آنکارا بودم که شنیدم زمین لرزه‌ای به بزرگی ۸/۷ بخش‌های وسیعی از ترکیه و سوریه را لرزاند و خسارات زیادی را به بار آورده است.

براساس برنامه قبلی‌ام، برای پوشش دادن موضوعی کاملاً متفاوت به بیمارستان مرکزی شهر آنکارا رفتم. ولی دیری نگذشت که دریافتم تبعات این زمین‌لرزه بزرگتر و وسیع‌تر از آن است که تصور می‌کردم. برنامه‌های قبلی خود را کنار گذاشتم و به جانب شهر «قهرمان‌مرعش» در جنوب ترکیه، که کانون دو زمین لرزه مرگبار بود، حرکت کردم.

آنچه در مسیر راه دیدم گواهی از بزرگی این فاجعه بود، ترافیک سنگین، هجوم خودروهای کمک‌رسانی، چرخ‌بال‌ها، بلدوزرها و آمبولانس‌ها به طرف جنوب این کشور.

«قیامتگاه ثانی»

نیمه‌های شب به قهرمان‌مرعش، استانی در جنوب شرق ترکیه، رسیدم که به قول بعضی از بازماندگان زلزله، به «قیامتگاه ثانی» مبدل شده بود. شهر تاریک بود، تنها روشنی از چراغ‌گردان‌های آمبولانس‌ها، چراغ‌های امدادگران در بالای آوار و توده‌های آتش دیده می‌شد که بازماندگان در کنار جاده‌ها و در دمای زیر صفر روشن کرده بودند. دود و گرد و خاک غلیظی

در فضای شهر پیچیده بود. مردمان اندوهگین و خسته دور آتش نشسته بودند و منتظر بودند تا تیم‌های نجات عزیزان آنها را از زیر آوار بیرون بیاورند.

مرد پیری که عروس و دو نوه خود را در این زلزله از دست داده بود، منتظر بود تا شاید امدادگران بتوانند پسر او را نجات دهند ولی در یک شبانه‌روزی که من در آن شهر بودم پسر او هنوز در زیر آوار بود.

شماری از مردان جوان هم خودشان دست به کار شده بودند و با چراغ‌های دستی ساختمان‌های فرو ریخته را یکی پی دیگری بررسی می‌کردند و فریاد می‌زدند که «کسی در آنجا است؟» ولی کمتر صدایی از زیر آوار می‌شنیدند. در این میان افرادی هم بودند که اجساد عزیزان خود را نمی‌توانستند به اداره ثبت احوال انتقال بدهند و به دلیل این که افغان بودند، در مواردی به دلیل مدرک اقامت نمی‌توانستند گواهی فوت بگیرند.

افغان‌ها می‌گفتند «قیامت را به چشم خود» دیدند

در این زمین‌لرزه مرگبار که در ترکیه و مناطقی از سوریه رخ داد، بنا به آمارهای رسمی، بیش از ۴۶ هزار نفر کشته شدند، شمار دقیق قربانیان و آسیب دیدگان افغان در شهرهای ترکیه هنوز مشخص نیست. با وجود این، زلزله بار دیگر توجه را به بی‌سرنوشتی پناهجویان افغان جلب کرد که در جستجوی آرامش کشور خود را ترک کرده بودند.

در شهر قهرمان‌مرعش با خانواده‌ای از افغانستان آشنا شدم که دو عزیز خود را در این زمین‌لرزه از دست داده بود. اجمل نیکزاد پس از شنیدن خبر زلزله از کانادا به این شهر آمده بود تا مادر، یک برادر و دو خواهرش را ببیند. ولی نمی‌دانست که یک خواهر و مادرش جان باخته‌اند و برادر و خواهر دیگرش شدیداً زخمی هستند.

اجمل نیکزاد به من گفت: «وقتی به قهرمان‌مرعش رسیدم، جسد خواهرم را از یک مکتب (مدرسه) گرفتم، ولی به من اجازه نمی‌دادند او را دفن کنم، باید ابتدا اجازه نامه می‌گرفتم و بعداً او را به خاک می‌سپردم.»

«او را از مکتب بیرون کردم و بین ۶-۷ ساعت در کنار جاده و در هوای سرد ایستاده بودم ولی آمبولانسی نیافتم تا او را ببرم و اجازه دفنش را بگیرم. هیچ‌کسی کمک نمی‌کرد، عذر می‌کردم که لطفاً در انتقال جسد خواهرم مرا کمک کنید ولی هیچ‌کسی کمک نمی‌کرد. بالاخره جسد خواهرم را با همکاری چند تن از آشنایان به بالای شانه‌های خود به آنجا انتقال دادیم.»

اما کابوس اجمل نیکزاد در همین جا پایان نیافت، برادر او هم شدیداً در این زمین‌لرزه مجروح شده و یک پای خود را از دست داد. دکتران یک پای خواهرش را نیز که نیمه‌جان از زیر آوار بیرون آورده شده بود، قطع کردند. و اجمل هنوز نمی‌دانست که مادرش کجاست، پس از جستجوی زیاد به وی گفتند که مادرش نیز جان خود را از دست داده است و او باید جسد را شناسایی کند.

اجمل گفت: «من با یکی از خواهرانم که از فنلاند آمده بود به دنبال چهار تن از اعضای خانواده‌ای خود سرگردان می‌گشتیم. پس از تدفین خواهرم، پس از دو روز جستجو جسد مادرم را از میان حدود ۲۰۰ جسد مثله شده پیدا کردم و به خاک سپردم.»

او افزود آنچه را که در آن دو روز دیده ممکن است افراد تنها در فیلم‌های وحشتناک دیده باشند. می‌گفت «به چشم خود روز قیامت را دیدم چون در شهر قهرمان‌مرعش واقعا محشر برپا شده بود.»

ولی دامنه این «محشر» به ده استان ترکیه گسترده شده بود و در شهر دیگری بنام هاتای نیز وضعیت بهتر از این نبود.

توضیح تصویر،

افغان‌های زیادی دارو ندار خود را از دست دادند و مجبورند حتی برای تکفین و تدفین اجسادشان هم با دولت ترکیه سروکله بزنند

روستای اوآکنت؛ انگار در یک روستای جنگ‌زده افغانستان هستم

استان هاتای، که هم‌مرز سوریه است، از مناطقی است که بیشترین آسیب را در این زلزله سهمگین متحمل شده است؛ نه تنها منازل مسکونی بلکه هزاران جریب زمین‌های زراعتی نیز ویران شده‌اند.

در این استان روستایی بنام اوآکنت وجود دارد که هزاران ترک‌تبار افغان در آنجا زندگی می‌کنند. حدود ۲۰۰ خانواده ترک‌تبار در سالهای ۱۹۸۲ پس از هجوم شوروی‌ها به افغانستان به این روستا منتقل شده بودند و شهروندی ترکیه را به دست آورده بودند. اما طی سالیان متمادی شمار آنها به هزاران نفر رسید و عده‌ای از آنها بدون مدارک قانونی در آنجا زندگی می‌کنند.

روز جمعه (۲۱ بهمن/دلو ۱۴۰۱) به این روستا رفتم تا وضعیت را از نزدیک ببینم. به محض این که به این روستا رسیدم، احساس کردم که در یک روستای جنگ‌زده افغانستان هستم، اکثریت قریب این روستا ترک‌تباران افغانستان هستند، بیشتر آنها لباس‌های محلی خودشان را به تن داشتند و روستا را به یک «افغانستان کوچک» مبدل کرده بودند.

این زمین لرزه مهیب ویرانگر هم بسیاری چیزها را از آنها گرفته بود، در هرکوچه و خیابان خانه‌های دو و یا سه طبقه‌ای فرو ریخته و یا قسماً تخریب شده بودند. بسیاری از ساکنان این روستا که خانه‌هایشان ویران شده بود، خیمه/چادر برپا کرده بودند و در کنار خیمه‌های شان آتش روشن کرده بودند.

کلینک نیمه‌فعال و پنج مسجد آنها هم تخریب شده بود و مردان روستا نماز جمعه را بروی جاده خاک‌آلود در مقابل مسجد جامع ویران‌شده خواندند.

با مردی که همسر برادر و برادرزاده خود را از دست داده بود صحبت کردم. همسر برادرش به «دختران روستا قرآن درس می‌داد» و خانه‌اش کاملاً فرو ریخته بود. او گفت: «برادرم نبود و من که از این حادثه خیر شدم خود را به محل رساندم و پس از دو روز موفق شدم جسد همسر برادر و دختر خردسالی را از زیر آوار بیرون بیاورم. هیچ‌کسی به کمک ما نیامد. مجبور شدیم خودمان دست بکار شویم. روز سوم نیروهای کمکی از پاکستان آمدند و یک تعداد (قربانیان) را از زیر آوار بیرون کردند.»

قبرستانی که به یکبارگی پر شد

اندکی بالاتر از این خانه قبرستان روستا بود که یک‌باره پس از این زلزله پر شده بود، دهها قبر جدید را دیدم که قربانیان زلزله اخیر در آنجا دفن شده بودند.

صمد (نام مستعار) یک تن از نظامیان پیشین که نمی‌خواست در مقابل کمره حرف بزند از وضعیت ناگوار افغان‌هایی صحبت می‌کرد که به‌تازگی به ترکیه آمده بودند و مدرک نداشتند.

او گفت: «بسیاری از افرادی که در این زلزله کشته شدند اسناد نداشتند و ما بدون آنکه آنها را ثبت نام کنیم (گواهی فوت و مجوز دفن بگیریم) دفن کردیم. برخی از خانواده‌ها را در یک قبر دفن کردیم. حکومت ترکیه با افغان‌ها برخورد خوبی ندارد، روز دوم یک تیمی کوچکی ترکی به این قریه آمد، به اطراف نظر انداخت و رفت و در بیرون آوردن افراد از زیر آوار هیچ کمکی نکرد. مردم مجبور شدند خودشان اجساد را از زیر آوار بیرون کنند تا اینکه یک تیم نجات از ازبکستان آمد و یک تعداد دیگر را بیرون کرد.»

افغان‌ها که به کمک شتافتند

انجمن همبستگی و کمک به پناهندگان افغان (آرسا)، که مقر آن در شهر قیصریه در جنوب شرق آنکارا است، بلافاصله پس از وقوع زلزله کمپین اهدای خون به زخمی‌ها را در دهها شهر ترکیه آغاز کرد. ذاکره حکمت، مؤسس انجمن آرسا، به من گفت: «افغان‌های مقیم شهر قیصریه که خانه‌های شان ترک برداشته بود، از ترس و وحشت زیاد دو شب را در چادرها و در دمای زیر صفر خوابیدند. اما در شهرهای دیگر مانند قهرمان‌مرعش، مالاتیا و آدیامان بسیاری از افغان‌ها دست و پای خود را از دست داده‌اند؛ شماری هم در حالت کما هستند و یک عده هم جان خود را از دست داده‌اند. متأسفانه وضعیت چندان خوب نیست.»

توضیح تصویر،

اهدای خون به زلزله‌زدگان

یک تن از مهاجران افغان، بنام میرخانجی متقی، کارشناس عملیات امداد نجات و مربی کمک‌های عاجل که با سازمان مدیریت بحران ترکیه، آفاد، همکاری دارد، حدود ۲۰ نفر را با همکاری‌اش از زیر آوار زنده بیرون کرده است. آقای متقی به من گفت: «زلزله خیلی وسیع بود و به همین دلیل کار امدادسانی را با سختی و مشکل روبرو کرده بود. چون تمرکز در یک شهر نیست و تیم‌های امداد و نجات باید خود را به شهرهای مختلف برسانند. برق نیست، آب و گاز قطع است و تلفون‌ها هم به سختی آنتن می‌دهند. در دو روز اول در کار امداد و نجات پنج ساختمان سهیم بودم، شمار زیادی فوت کرده بودند که

به آنها کاری نداشتیم و تلاش می‌کردیم زنده‌ها را از زیر آوار بیرون بیاوریم. کار ما آسان نیست، ما باید فداکاری‌های زیادی را انجام بدهیم، باید یک تونل ایجاد کنیم و افرادی را که صدای شان را می‌شنویم و احتمال زنده ماندن شان زیاد است از زیر آوار بیرون بیاوریم.»

میرخانجی متقی می‌دانست که ساعات اولیه بی‌نهایت حیاتی است و «با کمال تاسف» که پس از گذشت هر دقیقه و هر ساعت احتمال زنده بیرون آوردن افراد از زیر آوار کم‌رنگتر می‌شود.

شاید به همین دلیل سازمان مدیریت بحران ترکیه هم تقریباً ۲ هفته پس از این زلزله اعلام کرد که به عملیات نجات در همه استان‌ها به غیر از دو استان «قهرمان مرعش» و «هاتای» پایان داده است. در این دو استان افغان‌های زیادی دار و ندار خود را از دست دادند و مجبورند حتی برای تکفین و تدفین اجساد شان هم با دولت ترکیه سر و کله بزنند.

خبرنامه

